

ΦΙΛgood*

Η ΑΛΛΗ ΟΨΗ ΜΕ ΑΠΟΨΗ

*feelgood #161
28.01.2018
Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

-ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ-
MICHAEL ANASTASSIADES
ΕΝΑΣ ΔΙΕΘΝΗΣ
ΚΥΠΡΙΟΣ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ / ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ / chrystalla@phileleftheros.com

Michael Anastassiades

«**ΜΕ** ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ
ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΝΑ ΜΠΟΡΟΥΝ
ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΣΟΥΝ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ»

Η ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ ΗΤΑΝ ΠΟΛΥ
ΚΑΛΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΥΠΡΙΟ DESIGNER.
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ 50 ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ
ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑ
ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΠΕΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΒΙΕΤΝΑΜ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΑΝ ΕΙΤΕ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΕΙΤΕ
ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ.

Προς τα τέλη της δεκαετίας του 1980, στην οδό Στασικράτους υπήρχε το κατάστημα Σιδέρης. Ήταν ίσως το μοναδικό που εισήγαγε, τότε, στην Κύπρο έπιπλα, φωτιστικά κι άλλα κομμάτια ντιζάιν. Κι ένας έφηβος το επισκεπτόταν, όπως οι φιλότεχνοι επισκέπτονται μία γκαλερί τέχνης. Αν υπήρχε σήμερα το κατάστημα, στη βιτρίνα του ίσως θα φιγούραραν δημιουργίες του Michael Anastassiades. Του έφηβου της εποχής εκείνης. Ο οποίος δεν θα τολμούσε τότε να ονειρευτεί τον εαυτό του ως έναν από τους δημιουργούς τέτοιων προϊόντων. Δεν υπήρχε σε κανένα κυπριακό εγχειρίδιο επαγγελματικού προσανατολισμού ο τίτλος του σχεδιαστή με την έννοια του designer. Βρέθηκε λοιπόν στο Λονδίνο να σπουδάζει πολιτικός μηχανικός κι από 'κει μεταπήδησε στο Royal College of Art όπου έκανε μεταπτυχιακό στο βιομηχανικό σχέδιο. Αποφοιτώντας το 1993 οι δρόμοι, για ένα νέο και ξένο, δεν ήταν στρωμένοι με ροδοπέταλα. Παρόλα αυτά αρνήθηκε πεισματικά να δουλέψει σε κάποιο στούντιο υπό τις οδηγίες κάποιου άλλου. Προτίμησε να διατηρήσει την ελευθερία της σκέψης του και να κάνει άλλα πράγματα ώστε να βγάλει τα προς το ζην (όπως για παράδειγμα να διδάσκει γιόγκα για μία μεγάλη περίοδο). Παράλληλα έφτιαχνε τις δικές του

δημιουργίες. Η πρώτη του δημιουργία ήταν ένα φωτιστικό το οποίο ονόμασε «Anti-Social Light». Εξέπεμπε φως μόνο όταν υπήρχε απόλυτη σιωπή. Στο άκουσμα ομιλιών άρχιζε σιγά σιγά να αποδυναμώνει το φως μέχρι που σκοτεινίαζε εντελώς. Τα φωτιστικά παραμένουν το κυρίαρχο αντικείμενο των σχεδιασμών του. Όπως μας εξηγεί το βρίσκει ιδιαίτερα ποιητικό. Είναι πολύ ιδιαίτερο γιατί πρέπει να ισορροπεί σε δύο σενάρια. Τόσο όταν είναι σε λειτουργία όσο και όταν είναι σβηστό.

Η ισορροπία και η ελευθερία είναι δυο λέξεις που κυριαρχούν στην κουβέντα μας. «Με εμπνέει η ελευθερία που έχουν οι καλλιτέχνες, ενώ οι περισσότεροι σχεδιαστές στερούνται αυτής της ελευθερίας. Στη δουλειά μου θέλω να κάνω αυτό που μου αρέσει. Άμα μου αρέσει και μπορώ να το υποστηρίξω θα αρέσει και στους άλλους. Ο σχεδιασμός είναι ένα είδος συνεχούς πειραματισμού». Παρόλο που του αρέσει ο πειραματισμός έχει κάποιες πολύ σταθερές συνιστάμενες στη δουλειά του. Όπως, τα καθαρά υλικά κι όχι υλικά που προσποιούνται ότι είναι κάτι διαφορετικό. Την ίδια καθαρότητα και γνησιότητα θέλει και στις φωτογραφίες της δουλειάς του. Δεν επιδιώκει να φτιάξει φωτογενή σκηνικά. Αν και πλέον εργάζεται για μεγάλες εταιρείες όπως η Flos και η Herman Miller, εξακολουθεί να διατηρεί την ίδια φιλοσοφία. Το μόνο που άλλαξε είναι η κλίμακα στην παραγωγή. «Αν μη τι άλλο, η συνεργασία

με το Flos μου επέτρεψε να ασχοληθώ με πιο περίπλοκα τεχνολογικά προϊόντα, πράγμα που δεν μπορώ να κάνω με τη δική μου εταιρεία αφού δεν έχω τη δυνατότητα οικονομικής επένδυσης».

Τη δική του εταιρεία τη δημιούργησε πριν δέκα χρόνια. Με την επωνυμία Michael Anastassiades. Πώς ήταν δυνατόν κάποιος να διαλέξει μία τόσο δύσκολο, να την προφέρει επωνυμία για εμπορικό προϊόν; «Είναι τόσο προσωπικό που ήθελα να είναι απλά η υπογραφή μου. Εξάλλου έτσι, δεν υπήρχε περίπτωση να μην το προσέξει κάποιος. Ο σχεδιαστής με το δύσκολο όνομα να το προφέρει θα έλεγαν», σημειώνει γελώντας. Πλέον το όνομά του, που υποδηλώνει αμέσως και την ελληνικότητα της καταγωγής του, δεν δυσκολεύει τις μεγάλες εταιρείες και τα μουσεία που θέλουν να συνεργαστούν μαζί του. Τι σημαίνει άραγε η καταγωγή για έναν άνθρωπο που έφυγε για σπουδές και δεν επέστρεψε πίσω; «Αναμφίβολα ο τόπος που μεγαλώσαμε, η κουλούρα με την οποία μεγαλώσαμε, μας έχει προσδώσει αξίες και ευαισθησίες που πάντα κουβαλάμε και σίγουρα επιπερέχεται με κάποιον τρόπο σε αυτό που κάνουμε». Στο Λονδίνο όπου παρέμεινε μετά τις σπουδές του αγόρασε και σπίτι. Μέχρι πρότινος εκεί στεγαζε και το στούντιο του. Ο προσωπικός του χώρος λειτουργούσε ταυτόχρονα σαν ένα πειραματικό πεδίο για να δει και να δοκιμάσει τα πράγματα

«Δεν υπάρχει συνταγή. Η πορεία του καθενός είναι προσωπική και το πού θα φθάσει εξαρτάται από πολλούς παράγοντες. Μία συνταγή που μπορεί να λειτουργήσει για τον ένα, για κάποιον άλλο ίσως όχι. Το μόνο που μπορώ να πω είναι: Αν κάποιος πιστεύει σε κάτι πολύ, θα πρέπει να βγει από το comfort zone του».

στην πράξη, μέσα σε ένα βιώσιμο χώρο. «Δεν μπορείς να καταλάβεις πραγματικά ένα αντικείμενο αν δεν το δεις και κυρίως να το δεις ενταγμένο σε ανθρώπινη κλίμακα». Κι όχι μόνο αυτό, κάποια πράγματα σχεδιάστηκαν ειδικά για τον χώρο εκείνο. Όπως το φωτιστικό «Tube», το οποίο σχεδίασε γιατί δεν έβρισκε στην αγορά κάτι, όπως το ήθελε για ένα συγκεκριμένο χώρο του σπιτιού του. Η συνθήκη αυτή προσέδωσε μια επιπρόσθετη ειλικρίνεια στη δουλειά του. Φέτος, με την αύξηση των συνεργατών του (οκτώ άτομα) και την επέκταση των δραστηριοτήτων του στο σχεδιασμό επίπλων, αποφάσισε να μετακινηθεί. «Ο διαχωρισμός του σπιτιού από το στούντιο μου είναι μια μεγάλη αλλαγή». Κι αφού το σπίτι του ήταν και το στούντιο του, αρκετές εικόνες από αυτό είδαν το φως της δημοσιότητας. Ένας λιτός χώρος εξοπλισμένος με πολύ λίγα και διαχρονικά έπιπλα με μόνιμη θέση στην ιστορία του ντιζάιν. Η διαχρονικότητα είναι μία αξία που στοχεύει να έχει και στα δικά του κομμάτια. «Η ποιότητα, που καθορίζει και τη διαχρονικότητα, είναι κάτι που -εν πολλοίς- απουσιάζει στο σύγχρονο σχεδιασμό. Ενδεχομένως συνειδητά, ώστε να τρέφεται ο καταναλωτισμός. Εμένα με ενδιαφέρει τα πράγματα να μπορούν να επιβιώσουν στο χρόνο».

Από το 1993 που αποφοίτησε κτυπώντας πόρτες έχει διανύσει μια τεράστια πορεία. «Περμένες ποτέ να φτάσεις εδώ;» ρωτήθηκε

σε μια πρόσφατη συνέντευξη στο περιοδικό Icon. «Για να είμαι ειλικρινής, δεν ξέρω πού είμαι. Αν με ρωτούσατε την ίδια ερώτηση πριν δέκα χρόνια θα σας έλεγα ότι είμαι σε ένα πολύ καλό σημείο. Ακόμα και τότε. Μπορεί να ήταν λίγο μεγάλη η διαδρομή και μπορεί μια φωνή στο πίσω μέρος να ψιθυρίζει «θα ευχόμουν να ήταν πιο σύντομος ο δρόμος», αλλά δεν θα ήταν το ίδιο. Είναι σαν να ήταν μόλις χθες που κτυπούσα πόρτες προσπαθώντας να εξασφαλίσω μία συνάντηση για να δείξω τη δουλειά μου. Κι είναι ενδιαφέρον τώρα που εταιρείες μου ζητούν να σχεδιάσω για αυτές χωρίς να χρειάζεται να κτυπώ πόρτες. Αν αυτό μου συνέβαινε πριν 10-15 χρόνια θα πεταγόμουν από τη θέση μου και θα έλεγα “ναι φυσικά μπορώ να το σχεδιάσω κι αυτό κι ότι άλλο θέλετε”. Τώρα δεν αντιδρώ με τον ίδιο τρόπο. Θα πω “ευχαριστώ” και θα κάνω τα πράγματα με το δικό μου τρόπο. Αν λοιπόν τα πράγματα μου συνέβαιναν νωρίτερα, σίγουρα το αποτέλεσμα δεν θα ήταν το ίδιο. Αν μη τι άλλο τώρα έχω την απόλυτη ευθύνη του τι κάνω». Πλέον ταξιδεύει πολύ, περνά πολλή χρόνο σε αεροδρόμια και αεροπλάνα, έχοντας πάντα μαζί του ένα sketchbook για να μπορεί να καταγράφει ό,τι τον εμπνέει. Δουλειές του βρίσκονται πλέον σε διάφορα μουσεία, μεταξύ των οποίων το MoMa της Νέας Υόρκης, το V&A στο Λονδίνο, το London Design Museum, το MAK της Βιέννης και παράλληλα πωλούνται σε καταστήματα πολλών χωρών του

κόσμου, από τη Δανία που έχει παράδοση στο ντιζάιν μέχρι και το Καζακστάν. Τομή στην πορεία του έχει αποτελέσει η έναρξη της συνεργασίας του με την Flos. Παράλληλα έχει συνεργαστεί με σημαντικούς αρχιτέκτονες όπως David Chipperfeld, John Pawson and Studio Mumbai.

Michael Anastasiades λοιπόν. Ένα διεθνές brand που ξεκίνησε με μόνα εφόδια το όνειρο και το πείσμα. Τι θα συμβούλευε τους νέους σε μια εποχή που μοιάζει να μην έχει θέση για όνειρα. «Δεν υπάρχει συνταγή. Η πορεία του καθενός είναι προσωπική και το πού θα φθάσει εξαρτάται από πολλούς παράγοντες. Μία συνταγή που μπορεί να λειτουργήσει για τον ένα, για κάποιον άλλο ίσως όχι. Το μόνο που μπορώ να πω είναι: Αν κάποιος πιστεύει σε κάτι πολύ, θα πρέπει να βγει από το comfort zone του, αυτό που νομίζει ότι θα του προσφέρει ασφάλεια και αποκατάσταση και να κάνει αυτό που πραγματικά θέλει».

Δημιουργίες Michael Anastasiades μπορεί κάποιος να βρει στην Κύπρο στο κατάστημα Δελούδης στη Λεμεσό, Maximos Plaza, Λεωφόρος Μακαρίου, 217 Ε, τηλ. 25333420 Το έργο του θα παρουσιαστεί το φθινόπωρο σε μια αναδρομική έκθεση στο Δημοτικό Κέντρο Τεχνών στη Λευκωσία.